

Bloemenkoningin reikte Solex uit

Maandag 30 Juli, de laatste dag van de fabrieksvacantie, is de bromfietsen-starrit gehouden, die georganiseerd was door de Stichting „Den Haag-Bloemenzee”. Deze rit, die een zuiver toeristisch karakter had, beoogde de deelnemers een gezellige rit door Zuid-Holland en den Haag te bezorgen en hen tevens te doen kennis maken met de bloemen, die in de Residentie deze week zo'n belangrijke rol spelen.

Het is jammer, dat niet meer leden van ons personeel hiervoor hebben ingeschreven, want het was een alleraardigst rijje, dat een venijnig staartje had in de vorm van een klassemensproef in de Vogelbuurt. Hier was een parcours uitgezet dat aan de hand van een routebeschrijving moest worden gevolgd. Slechts 2 deelnemers slaagden er in deze proef zonder strafpunten af te leggen.

De eerste prijs is gewonnen door de heer de Lijster uit den Haag. Deze jongeman, die in het dagelijkse leven administrateur is bij de Koninklijke Nederlandse Motorrijders Vereniging, had voor deze gelegenheid een bromfiets geleend en de dure eed gezworen de eerste prijs te winnen. Hetgeen hem ook glansrijk gelijkt is.

De eerste prijs was een door onze fabriek uitgeloopte Solex, die door H.M. de Bloemenkoningin met een allercharmantst gebaar werd uitgereikt aan de gelukkige winnaar.

DE VACANTIE IS ALWEER ACHTER DE RUG

Met alle respect voor de bouwvakarbeiders, die grote categorie van slecht-weerprofeten, hopen wij toch maar dat een volgende maal onze vacantiweek niet met de hunne samenvalt. Dit jaar hebben wij ondervonden wat het zeggen wil als de weergoden iemand niet welgezind zijn. Twee dagen regen en herfsttemperatuur zijn in de vacantiweek niet welkom en het is des te triester als men weer aan het werk gaat bij stralend zomerweer, met temperaturen die alleen nog maar geschikt zijn voor Scheveningen en Cola Cola.

Intussen, het is weer zover. De eerste-nacantiweek zit er al weer op en de onwennigheid, waarmede wij deze week nog in het gareel liepen is grotendeels alweer verdwenen. Wij werken weer, normaal. Er zijn daar verschillende zaken, die onze aandacht verdienen. In de allereerste plaats de televisie. Het is bekend, dat de fabricage van televisie-ontvangers zoals die in onze fabriek Maanweg geschiedde, tot voor kort nog een voorlopig karakter had. Dit, omdat de hele Nederlandse televisie op losse schoenen stond. Inmiddels is in deze materie meer klaarheid gekomen en staat het nu toch vast dat binnen enkele maanden de zender Lonik in de lucht komt. Er komen dus geregelde uitzendingen en dus is de Nederlandse televisie een feit. De vraag, waar wij uiteraard ook graag het antwoord op zouden weten is: hoe zal de televisie ontvangen worden, met andere woorden, hoe zal het Nederlandse publiek op de televisie reageren. Het heeft geen zin op de feiten vooruit te lopen en te gaan gissen naar een antwoord dat de toekomst zal verschaffen. Wij zijn van mening dat de televisie zeer grote mogelijkheden biedt en dat het aan de omroepverenigingen is om die mogelijkheden te benutten. Horen en zien biedt onzes inziens grotere kansen dan alleen maar horen. Televisie komt dan beter beslagen ten ijs dan de radio en welk een opgang heeft die niet gemaakt.

Vervolg pag. 2, eerste kolom

W. LEEUWIN ontvangt Koninklijke onderscheiding

Naar aanleiding van zijn 20-jarig zakenjubileum werd de heer W. Leeuwin, onze ERRES agent in België door koning Boudewijn vereerd met de „décoration industrielle” eerste klas, als blijk van waardering voor het opbouwende werk, door de heer Leeuwin als importeur en groothandelaar in België verricht.

Inderdaad heeft ook voor onze firma de heer Leeuwin — door ERRES artikelen in België populair te maken — een voornaam rol gespeeld. Steeds heeft hij getracht door originele

ideeën zijn producten naar voren te brengen.

Zijn nieuwste creatie is een reizende tentoonstellingsauto met mooie etalages van binnen en buiten, waarbij het gehele assortiment artikelen mede op reis gaat.

Het is geen wonder, dat de Benelux show car, waarvan U in dit nummer een foto ziet, het leven van de reizigers zeer vergemakkelijkt en dat deze moderne wijze van acquisitie goede resultaten afwerpt.

Op de festiviteiten naar aanleiding van het 20-jarig jubelfeest werd onze firma door de heer en mevrouw A. Cronheim vertegenwoordigd. In zijn feestrede kondigde de heer A. Cronheim aan, dat VDH als teken van bijzonder vertrouwen en waardering aan de firma W. Leeuwin en Benelec S.A. voortaan dezelfde creditfaciliteiten zal toestaan, als voor een binnenlandse firma in Nederland gebruikelijk zou zijn.

Hiermede wenst VDH ook uitdrukking te geven aan haar progressieve instelling ten opzichte van de Benelux-gedachte, welke gedachte te dienen zich de heer Leeuwin tot levenstaak heeft gekozen.

Boortorenrallye naar Emmen sportief evenement

400 km op de Solex

Emmen is een plaats, die ligt in de Zuid-Oosthoek van Drenthe.

Drenthe is een welnig bekende provincie, ook al is het langzamerhand wel in Nederland bekend geworden, dat die hoek van Drenthe in de nationale economie een belangrijke rol is gaan spelen door de oliewinning, die daar bedreven wordt. Men denke daar niet gering over. Ongeveer 1/3 van de totale Nederlandse oliebehoefte wordt nu al gedekt door eigen productie.

Emmen telt ook een vooruitstrevende Solexclub, die het nodig oordeelde om zoveel mogelijk Nederlandse Solexisten naar de olievelden te halen om daar met eigen ogen eens te aanschouwen wat daar voor groots wordt verricht. Een initiatief dat te loven valt en dat geheel aan de verwachtingen voldeed. Meer dan 700 Solexrijders zijn uit alle delen van het land naar dit hoekje

Oliehoek vervuld van Solex gesnor

van Nederland komen snorren en wat zij daar gezien hebben deed hen, zonder uitzondering, verstomd staan.

Zoals elke sterit was dit een toeristische opzet met een klein tikkeltje wedstrijd karakter. Die wedstrijd bevatte voor ons de appetijtelijke bepaling dat er een prijs van 75 gulden werd uitgelooft voor degene, die op Zaterdag het grootste aantal kilometers per Solex aflegde.

Wij besloten die prijs te gaan winnen. Aangezien de Zaterdag al te 0.00 uur — dat is te middernacht — begint, meldden wij ons om die tijd bij het Voorburgse politiebureau met het verzoek onze controlekaart van een stempel te voorzien.

Er waren toen al een zevental lieden voor ons geweest; dit tot onze verbazing en verontusting. Wij meenden dat niemand wel zo dwaas zou zijn om te middernacht te gaan

Solexen.

Wij vertrokken richting Utrecht, beziel met het vaste voornemen niet van de Solex te stappen voor het eindpunt bereikt was. Het was mooi weer met heldere maan. Het was ook bitter koud. Na een uur waren wij tot op het merg verkild en maakten onszelf de

heftigste verwijten, dat wij tot deze escapade waren besloten. De hele lange weg naar Utrecht was verlaten, behoudens dan die ene Solexist met pech op de brug bij Gouda.

Aangezien het reglement voorschreef, dat men om de 75 kilometer een controlestempel moest halen, wekten wij in Zeist een politie-agent uit zijn sonore slaap met het verzoek onze kaart van een stempeltje te voorzien.

Bij het lumieren van de ochtend passeerden wij de Grebbeberg. In Wageningen was de eerste liter verbruikt. 102 kilometer op één liter. De zon ging schitterend op boven de Veluwezoom, waarlangs wij richting Arnhem reden. Het station Arnhem ontwaakte niet tot leven toen wij daar ons derde controlestempel kwamen vragen.

Zo voerde de route ons via Apeldoorn, Deventer, Raalte en Ommen naar Ruinen. Om 1 uur was het tijd om aan de controle te Coevorden te verschijnen voor de rondrit door olieland.

Dit ritje was een openbaring. Deze armoedige uithoek van Nederland, waar nog menig turfje wordt gestoken, is door de olie tot bloei gebracht. Men ziet het land zienderogen opknappen. Mooie woningen, winke goede wegen en overal: pompen, de beken, de jaknikkers. Aan de einder een woud van boortorens, die voor het merendeel op Duits grondgebied blijken te staan. Dat men in de oliestreek is kan men ruiken. De plaatsjes Schoonebeek en Erica leggen getuigenis af van de bloei die de Nederlandse Aardolie Maatschappij hier gebracht heeft.

Het armoedige Drenthe vertoont zich hier in een nieuwe gedaante. Het is een vorm van industrialisatie, die het mes aan twee kanten doet snijden. Welvaart en werkgelegenheid.

Toen wij onze kaart aan de finish inleverden hadden wij 317 kilometer afgelegd en wij waanden onze kansen goed. De winnaar had er echter 350 afgelegd.

Na afloop hebben de 700 Solexen een triomftocht door feestvierend Emmen gemaakt. Wij hebben nog even 90 kilometer bij de 317 gevoegd en paktten in Zwolle de laatste trein.

400 kilometer op één dag op de Solex.

De vakantie is alweer achter de rug

vervolg van pag. 1

De verkoop van TV-toestellen is inmiddels begonnen; de normale serie-productie eveneens.

Wij zijn vol vertrouwen dat de Nederlandse televisie een goede toekomst heeft en dat het ERRES televisie-toestel daarbij een waardevolle rol zal spelen. Als er ooit een tijd geweest is dat wij bij VDH ons verheugden over het bezit van een Solex, dan is het toch wel in deze maand, nu de temperatuur de mens allerminst verleidt tot trapfietsen, laat staan lopen.

De honderden VDH-Solexen zijn uitgesnord over heel Nederland en omgeving. Er waren pioniers, die naar Wenen en terug reden (3.000 km), anderen deden het kalmer aan en gingen naar Duitsland, Ardennen, Frankrijk, Luxemburg en — uiteraard — ons eigen land. Aan de Solex rallye naar Emmen werd door verschillende VDH'ers deelgenomen, evenals aan de Bloemenzee-bromfietsrit.

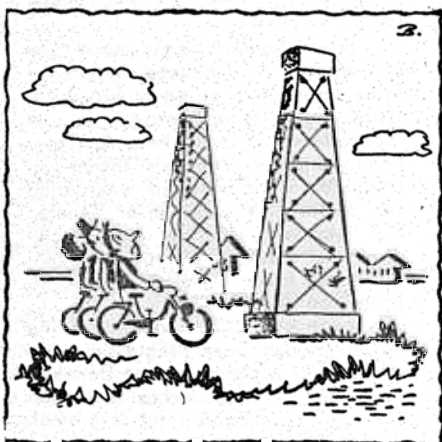
Opvallend was de grote mate van betrouwbaarheid. Zelfs de heren die naar Weenen solexten hadden geen enkele motor-storing gehad. Zelf hebben wij ons ook op de Solex gewaagd en deelgenomen aan die gedenkwaardige rit naar Emmen, 400 kilometer tel-

den wij die Zaterdag op de Solex. Geef slaggie heeft het brave motortje gemist.

Wel is overduidelijk gebleken, dat geen enkel vervoermiddel zich zo goed leent voor regionaal toerisme als de bromfiets. Op de buitenwegen komt men ze tegen in een verhouding van 1 : 4 ten opzichte van trapfietsen. Soms zelfs ontmoet men uitsluitend brommers zoals wij Zaterdag j.l. aan de Vliet toen wij op een gegeven moment met zeven Solexen tegelijk langs de knotwilgen snorden.

Tijdens de fabrieksvacantie is er bij Stokvis een jubileum gevierd waar dezerzijds de nodige aandacht aan geschonken is. Wij beoielden het 25-jarig jubileum van de heer J. A. Phylipsen, chef van de afdeling Rijwiel-Solex en Motorrijwielen. Als zodanig is hij voor ons bedrijf een uiterst belangrijke relatie en waar hij bovendien uitmunt door bezieling en daadkracht is het een genoegen met hem samen te werken.

Zij het achteraf, wensen wij hem van hier uit gaarne geluk en hopen dat de Solex affaire dank zij zijn toewijding moge groeien en bloeien.

OP BEZOEK BIJ DEVENTER INDUSTRIE

Maandag 30 Juli, de laatste stralende vacantielidag, werd door een groep chefs, bazen en instellers van stamperij en gereedschapmakerij van de fabrieken Maanweg en Utrecht een excursie gemaakt naar Deventer om daar een paar uiterst modern geoutilleerde fabrieken te bezoeken.

's Morgens kwart voor zeven vertrokken wij, terwijl iedereen nog in de vacantiestemming verkeerde, van af het Staatspoor. In Utrecht werden de Utrechtse collega's opgepikt. De treinreis verliep vlot, zodat wij te 9.00 uur in Deventer arriveerden. Op dat moment een stad in feesttooi.

Een kop koffie met een stuk echte Deventer koek, op een zonnig terras dat uitzag op een prachtige waterpartij in het stadspark was allen welkom. Enkelen, die hun ontbijt wegens het vroege vertrek misgelopen waren, zelfs zéér welkom.

De heer v. d. Linden van Stokvis te Deventer voegde zich al spoedig bij ons gezelschap en heeft voor ons deze dag als gastheer en gids tot een buitengewoon aangename gemaakt.

Als eerste bedrijf stond op het programma de N.V. Blikemballagefabriek Thomassen en Drijver. Na ontvangst in de cantine door de heer Thomassen Jr., volgde een rondleiding in 2 groepen door het bedrijf. De drukkerij (blik), waar de drukkers de platen blik

bedrukten was voor velen iets nieuws; met een snelheid van 550 platen per uur worden deze in een oven met automatische doorvoerinrichting gedroogd, waarna de platen per vorkheftruck naar de volgende afdeling vervoerd worden. In deze afdeling kregen wij een indruk van hetgeen met massafabricage te bereiken is. Als eenmaal de uitslagen voor de conservenblikjes gesneden zijn, worden de stapels aan het begin van een volledig geautomatiseerde unit geplaatst, die de uitslag dan verder verwerkt tot compleet conservenblik, zonder dat dit blikje nog verder in de hand van een arbeider komt.

Zelfs de controle op luchtdichtheid geschiedt eveneens volkomen automatisch, waarbij de machine zelf de blikjes, die niet luchtdicht waren, sorteert. Het transport van het gereede product geschiedt eveneens volkomen automatisch met behulp van conveyors door de lucht. Dat het werk in deze afdeling en in de stamperij, waar de bodems en deksels gestampt worden, voor een zeer belangrijk deel neerkomt op de instellers der machines, was ons allen wel duidelijk.

Een bezoek aan de gereedschapmakerij en de bedrijfsschool, waar men de leerlingen voor het Bemetel-examen opleidt, besloot deze interessante rondgang.

Na het gebruik van de lunch werd vervolgens een bezoek gebracht aan de Ned. Am. Fittingfabriek.

Na een technische uiteenzetting van het fabricage-proces door de heer v. Nieuwhert, volgde een rondgang door het bedrijf.

De vormzandbereiding, het maken van kernen, het vormen op de automatische vormmachines en ten slotte het gieten gebeurde hier allemaal aan de lopende band. Ook aan nabewerking en mechanische bewerkingen als calibreren en draadsnijden, werd zeer veel zorg besteed.

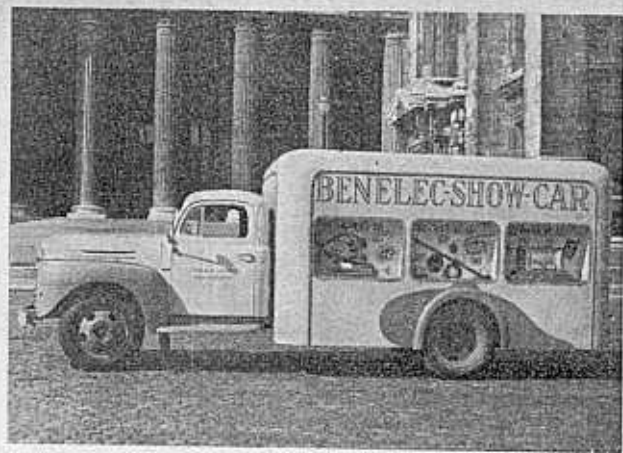
Na de rondgang werden nog enkele vragen beantwoord, waarna de tocht naar Deventer werd aanvaard.

Een verfrissing na deze hete dag was zeer op zijn plaats. Op plm. 6.00 uur werd de terugreis aanvaard en ruim 8.00 uur stond het hele gezelschap weer op de keien voor het Staatspoor, nadat wij in Utrecht al afscheid hadden genomen van onze Utrechtse collega's.

Aan de directie en Ir Boersma een woord van hartelijke dank voor deze zeer leerzame en uiterst geslaagde dag.

Hagenaars op vakantie bij VDH

Op verzoek van het Haagse Vacantie Comité, dat zich tot doel stelt de Hagenaars, die hun vakantie in eigen stad doorbrengen een veelzijdig programma aan te bieden, hebben wij deze week in onze fabriek 2 excursies van vacatiegangers gehouden. Voor beide bezoeken bestond grote belangstelling.

ERRES IN BELGIË. De showcar van Benelec

PER SOLEX NAAR OOSTENRIJK

3000 km in 2 weken

De langste vacantietocht is waarschijnlijk wel gemaakt door de heer G. Pluim en de heer Frantzen van het technisch bureau. Zij maakten per Solex de reis naar Weenen en legden daarbij in totaal ruim 3000 kilometer af. De heenweg liep door België, Luxemburg en Frankrijk naar Straatsburg. Vandaar dwars door Duitsland naar Passau. Om van Passau uit Weenen te bereiken moet men de Russische zone doorkruisen. Men achtte het veiliger deze reis maar per trein te doen. De heren hebben nog 3 dagen in Weenen doorgebracht en reisden terug via Passau (trein), Neurenberg, Aschaffenburg, Frankfurt, Remagen en Aken. Pech heeft men niet gehad. Eén lekke band en een dichtgekoold spuitstuk waren de enige voorvallen. De Solexen waren elk bepak met 30 kg bagage. Geslapen werd in een tent. Overal in Duitsland trokken de Solexen geweldige belangstelling. In dit land, dat toch op een zeer ontwikkelde rijwiel- en motorindustrie kan bogen, was men vol bewondering voor deze elegante conceptie. In Passau ontstond op het station een ware volksoeploop, toen de Solexen daar op het stationplein stonden geparkeerd. Een compliment aan de heren Frantzen en Pluim voor hun ondernemingsgeest en aan de Solex voor het uithoudingsvermogen. Alles klopte prima.

Ideeënbus werkt ook weer

Idee no. 624 — ingezonden door hr Henderson, afdeling montage-contrôle. Betreft het terugdrukken van de te hoge nokken in momentplaten, welke afgekeurd zijn. Deze methode bleek bruikbaar, waardoor materiaalverlies wordt voorkomen. Het idee werd beloond met 12,50 gulden.

Idee no. 635 — ingezonden door hr D. de Jong, afdeling draaierij. Betreft een voorstel om het splitmondstuk voor het spaanvrij maken van gaten, te voorzien van een krabbertje. De betreffende bewerking wordt hierdoor vergemakkelijkt en tijdverlies voorkomt. Beloning: f 2,50.

Idee no. 660 — ingezonden door hr A. Cornelisse, afd. wikkelaar montage. Betreft wijziging van de schakeling van de snijmachine no. 137.133, waardoor een betere beveiliging wordt verkregen. Beloning: f 20.—

Idee no. 661 — ingezonden door hr Kouwenberg, afdeling draaierij. Betreft het gebruik van een speciaal beiteltje voor de tijdelijke bewerking van het piston-

gat van de Solex-witgers
Beloning: 5 gulden.
Idee no. 648 — ingezonden door hr Bakker, afdeling galvanis.
Betreft het uitdraagbaar maken van de vleugel uit de nikkel en cadmium-trommelbladen, waardoor zonder veel slijtage de vleugels van het aangroeiende nikkel en cadmium gereinigd kunnen worden.
Beloning: f 10.—

L. van Dommelen, afdeling draaierij, bedacht een verbetering in de montage van de Solex-carburateur en voorkwam daardoor lekken van de carburateurs.
Premie f 7,50.

Voor de belangstelling en het medeleven, ondervonden bij het overlijden van onze innig geliefde man, vader en grootvader, Antonius Smolders, betuigen wij U en Uw personeel onze oprechte dank.

Fam. Smolders,
Plaspoeelstraat 22
Leidschendam

Ondergetekende bedankt collega's en ziekentroost hartelijk voor de heerlijke vruchten tijdens haar ziekte ontvangen.

M. A. Klok

Fabriek UTRECHT

Knapschinkel-perikelen

Zaterdag, 14 Juli, zal in de Utrechtse VDH-annalen niet alleen beschreven staan als de dag, waarop de eerste 50 Solexen aan het personeel werden uitgereikt, maar tevens als de dag waarop men naar de Knapschinkel toog.

Dit buitenissige woord is de naam van een kersenboomgaard in de omgeving van Utrecht. In deze bongerd werd door hr Meys en de kern een kersenfuif georganiseerd. Een groot aantal VDH'ers met vrouw en kinderen gingen 's middags al of niet gemotoriseerd er naar toe.

Door de stromende regen kon echter alleen het 1e deel van het programma, namelijk het kersen eten zelf, verwezenlijkt worden en moesten de onderlinge wedstrijden vervallen. Niettegenstaande deze pech hadden allen toch een prettige middag gehad.

KERNSPREEKUR UTRECHT

17 Augustus:
1e pauze: hr Loozekoot en hr Slagmolen.
2e pauze: hr. v. d. Linden en hr Meersbergen.

IVOK ging potverteren in Rotterdam

Donderdag 19 Juli 1951. De welverdiende excursie naar Rotterdam — vooral ERRES niet te vergeten — bewees eens te meer dat de goede werklust, die de Ivokkers met hun instructeur bezitten, afgebroken moet worden door enige nuttige ontspanning. Het bezoek aan Stokvis was niet alleen een aangename kant dezer excursie, doch wij hebben die dag weer iets geleerd, dank zij de prettige „opdiening” door onze rondleider, die zich spoedig bij dit jolige groepje had aangepast.

Het „aan-de-lopende-band” produceren van facturen, de prachtige entree in de Kon. Julianahal, de zonnige cantine met terras, de toonkomers..... ziedaar enige grepen uit dit nu niet bepaald gemakkelijk excursie-object, maar waarvan wij ongetwijfeld hebben genoten. Van af deze plaats zeggen wij de heer Vlietstra en in hem mede de N.V. R. S. Stokvis en Zonen hartelijk dank voor het gebodene.

Tijdens de geanimeerde lunch, waar Dick blijkbaar de opruiming in zijn hoofd had en zich ontpopte als restantverwerker, volgde een rondvaart door de havens. Scheepskapitein meldt: 1 zeeziek (Ivokker), overigens alles wel aan boord.

Het verrukkelijke weer en de enorme havens maakten deze tocht tot iets moois. De omroepinstallatie aan boord (VDH?) schalde tot onze verbazing bij het passeren der Stokvis loods aan de Pelgrimskaade onder meer: „In de loods rechts van U dames en heren, worden de U welbekende Solexrijwielen vervaardigd”.

Na een kleine verfrissing stonden wij om plm. 18.00 uur, dank zij de spoorwegen, spoedig weer op ons uitgangspunt: Hollandse Spoor, Den Haag.

Na de vakantie gaan wij weer met frisse moed beginnen, maar nu als ex-Ivokker. Wij zijn nog jong....., doch wij zullen het wel klaren.

BLOEMENCORSO

Vandaag, Zaterdag 4 Augustus, wordt het grote bloemencorso gehouden. Hoewel er geen wagen van ons bedrijf meerrijdt is VDH hier toch in tegenwoordig, namelijk op de wagen van Ruys' Handelsvereniging. Deze importrice van kantoormachines brengt onder het motto „Geen import — dan geen export” tot uitdrukking hoezeer de uitvoer van Nederlandse producten afhankelijk is van de invoer van buitenlandse artikelen.

Zij importeert uit Italië de ons welbekende Olivetti schrijf- en telmachines. Deze import is onder anderen slechts mogelijk doordat Nederlandse fabrieken, waaronder ook VDH, naar Italië Nederlandse producten uitvoeren. Vandaar dat op de wagen van Ruys' Handelsvereniging VDH producten als ruilobjecten figureren.

WONINGRUIL

Aangeboden: 1e étage, bestaande uit kamer ensuite, twee slaapkamers, keuken. Huurprijs f 6,35.

Gevraagd: een soortgelijke woning in de buurt van Scheveningen.

Te bevragen: van Naeltwijckstraat 79 te Voorburg.

Van de N.V. Gemengd Bedrijf Haagsche Tramweg Maatschappij ontvingen wij bericht dat door haar is gevonden een VDH-gedenktiegel. Het verloren voorwerp kan worden afgehaald bij de afdeling publiciteit.

Er werd....

in de vakantie week in de nieuwbouw hard gewerkt. De nieuwe riolering van het nabewerkingsgebouw werd voltooid en reeds in gebruik genomen. De nieuwe ketel is aan de oude gekoppeld, zodat hierdoor te zijner tijd geen bedrijfsstagnatie kan ontstaan. Zo werd ook een gedeelte van de zijtak van het rookkanaal voor deze nieuwe ketel gemetseld en afgesloten door een muurtje, ten einde valse trek tegen te gaan. Eerstdaags wordt dit rookkanaal afgemetseld, waarna het muurtje verwijderd wordt.

ook door de afdeling huisvesting niet stilgezeten. De werkzaamheden zijn zo legio geweest, dat wij slechts zullen volstaan met er enige van te noemen.

Ten eerste werd het gehele gebouw grondig schoongemaakt.

Verder werden alle slijpmachines afdeling slijperij, W.C.'s en koepels o. d. galvano, ondergedeelten van de wanden afdeling spuitterij en de grote cycloen geschilderd.

Lekke dakkoepele en kapotte rannen gerepareerd, liften, kranen en afsluiters gereviseerd afzuiginstallaties, leidingen en afvoeren nagezien en schoongemaakt.

Burgerlijke Stand

Gebooren:

Jacob Jan, zoon van M. Rimmelzwaal, afd. meubelmakerij, op 17.7.1951.

Joachim Berend, zoon van J. Oostindie, afd. plaatbewerking, op 18.7.1951.

Leonard Wilhelmus Bernard, zoon van J. Leutscher; afdeling Comptabiliteit, op 23.7.1951.

Teunis Gerrit, zoon van J. E. H. den Neysel, afdeling plaatbewerking, op 23.7.1951.

Gijsbert Pieter, zoon van P. Jimmink, afdeling montage, op 27.7.1951.

Anna Adriana, dochter van M. Acda, afd. plaatbewerking op 28.7.1951.

Augustinus Joseph Albertus, zoon van A. J. A. Venneman, afdeling gereedschapmakerij, op 29.7.1951.

Marijke Jolanda, dochter van L. v. Gugten, afd. montage-contrôle, op 31.7.1951.

Huwelijken:

J. Arbouw, afdeling apparatentekener, met mej. S. M. Westland, op 2.8.1951.

Mej. E. R. Kops, wikkelfabrijk, met Th. C. den Daas, op 8.8.1951.

INTREDINGEN

Ir J. L. F. Kamm, electromotorenlaboratorium, 31.7.1951.

Mej. A. J. Lammens, typekamer, idem.

Mej. J. J. Schagen v. Leeuwen, idem, 30.7.51

B. Meulenbroek, drukkerij, 31.7.1951.

P. L. Zaaijer, Documentatie, idem.

M. J. Duncker, opleiding, idem.

J. Eigeman, idem.

W. Frijlink, idem.

P. v. Oosten, idem.

G. C. Prins, idem.

M. J. Robijn, idem.

L. Schortemeijer, idem.

R. L. v. d. Velde, idem.

Th. Wijmenga, idem.

I. Joustra, slijperij, idem.

L. v. d. Kooy, zagerij, idem.

VAARWEL

Onze Hongaarse medewerker, I. Petö, in Utrecht en bij de Kroon welbekend, vertrekt binnenkort naar Canada. Hij gaat werken bij Ford in Montreal. Hij groet hierbij zijn vele vrienden en bekenden en wenst allen het beste.

In memoriam A. SMOLDERS

Toen wij de rouwcirculaire in handen kregen, die ons meldde dat Antonius Smolders in de leeftijd van 58 jaren was overleden, beseften wij niet direct dat dit het overlijdensbericht van onze goede Bram was.

Bram Smolders, de beheerder van het cartonmagazijn, alom bekend en beëind om zijn eerlijke ijver en innemende persoonlijkheid.

Bram was een man van weinig woorden, een gemoedelijke Brabander, die zijn moedertaal nooit vergeten kon al woonde hij ook al vele jaren boven de Moerdijk.

Enkele maanden geleden is hij aangereden, kwam na enige tijd weer naar zijn cartonmagazijn, doch is kort daarop voor goed vertrokken. In hem verliezen wij een trouwe medewerker, een bescheiden man, die geen hoge functie bekleedde, doch die op de plaats waar hij gesteld was zijn werk deed met alle ijver en nauwgezetheid, die men van een magazijnbediende slechts kan verlangen.

Bram had daardoor vele vrienden, hetgeen bleek bij de begrafenis, die bijgewoond werd door de heer L. W. v. d. Heem en een delegatie van het personeel.

Hij ruste in vrede.

Sociëtrisch onderzoek

Willen zij, die nog niet aan dit onderzoek deelnamen, zich rechtstreeks of via de tijdschrijver in verbinding stellen met de heer van Dorp. Toestel 184-89.

Onze hartelijke dank voor de cadeaux, die wij ter gelegenheid van ons huwelijk van directie, chefs en collega's ontvingen.

A. Koppenaar

G. G. Koppenaar-Geerdes
afd. radiolaboratorium

Hartelijk dank ik alle collega's voor de vele blijken van belangstelling en de prachtige fruitmand, alsmede ziekentroost voor de verassing.

R. A. van Bezooen

afd. montagecontrôle

Hartelijk dank aan directie, chefs en collega's voor de mooie cadeaux ontvangen bij ons huwelijk, alsmede voor de betoonde belangstelling.

C. van Velzen-Hopman

Kernspreekuur Maanweg.

De kern houdt spreekuur op Maandag 6 Augustus aanstaande in de kamer van hr v. d. Poel.

Aanwezig zijn:

1e pauze: hr Camphuysen, mej. Mulder.

2e pauze: mej. v. Rietschoten, hr v. d. Ree.